

I England aabnes de i eget Returned Letter Office og tilstilles derpaa Affenderen, saafremt denne kan udfindes, hvorfor Postbestyrelsen ogsaa gjentagende igjennem offentlige Henvendelser til det corresponderende Publicum henleder Opmærksomheden paa Uafseligheden af, at Brevene enten udenpaa eller indvendig ere forsynede med en tydelig Angivelse af Affenderens fulde Navn og Adresse.

Det vil heraf sees, at man andre Steder har truffet langt virksommere Foranstaltninger med Hensyn til Anbringelsen af ubesørgede Breve end herhjemme, navnlig ved den anordnede Brevaabning, og Resultaterne af det i Udlandet fulgte System have ogsaa viist sig at være i høi Grad tilfredsstillende. Til Oplysning i saa Henseende skal man anføre, at medens Antallet af de Breve, der her i Landet, efter først at have henligget uaabne i Aar og Dag, ere blevne tilintetgjorte uden videre Undersøgelse, har været:

for Aaret 1856	. . . . .	23,673	Stkr.
— 1857	. . . . .	28,013	—
— 1858	. . . . .	29,765	—
— 1859	. . . . .	27,407	—
— 1860	. . . . .	28,920	—
— 1861	. . . . .	33,385	—
— 1862	. . . . .	28,215	—
— 1863	. . . . .	27,090	—
— 1864	. . . . .	47,675	—
— 1865	. . . . .	27,143	—

har man i Belgien opnaaet, at af 136,419 i Aaret 1865 ubesørgede Breve ere 40,255 Stkr. eller 29,51 pCt. blevne anbragte, og i samme Aar i Frankrig af 2,353,596, 961,595 Stkr. eller 40,85 pCt.

Besentligst komme disse gunstige Resultater naturligtvis det corresponderende Publikum tilgode. Det er utvivlsomt, at det ikke blot i mange Tilfælde maa være stemmende med en Affenders Ønske, at han kan gjøre Regning paa senere at erholde sine ikke besørgede Breve tilbage, men at det meget hyppigt vil være ham endogsaa overordentlig magtpaaliggende at komme til Kundskab om, at hans Brev ikke har kunnet besørges, saavel som at erfare Grunden hertil, ligesom han ogsaa, jo større Omhu man anvender for at faae Brevene anbragte, vil føle sig tryggere ved den større Garanti, der herved gives for, at hans Brev, hvis det ikke efter en bestemt Tid vender tilbage, er blevet rigtigt besørget, og det behøver overhovedet ikke nærmere at indvilles, hvorledes en Mængde Misforstaaelser, Bekymringer og Ubehageligheder af mere eller mindre alvorlig Natur undgaaes derved, at Breve, istedetfor ganske at tilintetgjøres, dog idetmindste komme Affenderen inden altfor lang Tids Forløb tilhænde. Men ogsaa Postvæsenet er i en ikke ringe Grad interesseret i, at saa faa Breve som muligt forblive uanbragte, ikke blot fordi det har viist sig, at Affenderne som oftest indløse de Breve, som retournere, saaledes at altsaa Portotabet ved de uindløste Brevpostforsendelser bliver mindre, jo flere Breve det lykkes at anbringe hos Affenderne, men ogsaa fordi Affenderne, ved at erholde deres Breve tilbage, i mangfoldige Tilfælde ville overbevises om, at det er dem selv og ikke Postvæsenet, der bærer Skylden for, at Besørgelsen ikke har fundet Sted.

Paa Grund af det ovenfor Udvalgte maa Finantsministeriet ansee det for særdeles ønskeligt med Hensyn til Behandlingen af indenrigske ubesørgede Breve at kunne opgive de nu for Tiden her i Landet gjældende Regler, der tildeels have bestaaet usforandrede siden Aarhundrebets Begyndelse, og i deres Sted at optage det af andre Landes Postbestyrelser fulgte System. Gaaer man overhovedet ud fra, at enhver Foranstaltning, sigtende til at formindske de ubesørgede Breves Antal, i høi Grad er i de Corresponderendes Interesse, turde det ogsaa være utvivlsomt, at jo hurtigere det kan komme til Vedkommendes